

IN BLIJDE
VERWACHTING

Marc Swerts

IN BLIJDE
VERWACHTING

B

2023

Beefcake Publishing, Gent

Eerste druk 2023

© 2023 Marc Swerts & Beefcake Publishing
Ontwerp Lennard van de Laar
Portret auteur Frans Lahaye
Foto omslag Paansaeng via Adobe Stock

ISBN 9789493293281 – NUR 301

Beefcake Publishing
M. van Boergondiëstraat 8, 9000 Gent

www.beefcakepublishing.be
www.facebook.com/beefcakepublishing
www.instagram.com/beefcakepublishing

www.marcswerts.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*'Tempted by the
fruit of another'*

Squeeze

Kamer 235.

De vrouw bij de balie had het in haar computer opgezocht en meteen gevonden, en legde snel uit hoe hij ernaartoe kon lopen. Aan de geschrokken reactie op haar gelaat had hij gemerkt hoe ontredderd hij er zelf wellicht had uitgezien. Toen hij bij de lift constateerde dat het nog wel even kon duren en dat er sowieso al een groepje mensen stond te wachten, koos hij resoluut voor de trappenhal om te voet naar boven te stormen. Zijn wilde stappen in de holle ruimte leken synchroon mee te galmen met zijn bonkende hart, alsof zijn paniek in het hele gebouw resoneerde.

Toen hij op de tweede verdieping de deur opentrok en de gang binnenvloog, overviel hem een misselijkmakende walm van ether, bloed en urine, die hij van vroeger herkende toen hij als kind zijn vinger eens had moeten laten hechten. Nu hij op de juiste afdeling was aanbeland, kon hij zich plots het kamernummer niet meer herinneren. Hij zag ook niet meteen iemand aan wie hij het kon vragen en liep daarom maar op goed geluk de rechterkant op. Terwijl hij in volle vaart tussen rolstoelen raasde en het zweet over zijn rug gutste, ontwaarde hij links en rechts bedden met patiënten. Sommigen onder hen lagen alleen, anderen hadden visite van bezoekers. Beelden van een kamerplant of fruit-

mand flitsten voorbij als in een veel te snel afgespeelde fotoreportage.

Maar nergens zag hij haar.

Toen hij een personeelslid in witte outfit, een arts of verpleger, met een karretje uit een kamer zag verschijnen, stormde hij gelijk op hem af. Hij hield hem tegen en schreeuwde haar naam, zwaar hijgend en met schorre stem. De man maande hem tot kalmte aan, maar snapte wellicht zijn radeloosheid, gewend als hij was aan de chaos en nervositeit die deze plek kenmerkten. Hij haalde een blad boven, liet zijn wijsvinger over een lange lijst glijden en vond haar naam onderaan op de achterkant van zijn blad. Haar kamer lag helemaal aan de andere kant van de gang, zo bleek, meteen om de hoek. Hij draaide zich om, struikelde bijna over een kruk die iemand net te ver naar buiten had gehouden en duwde een koppel opzij dat hem gelijk allerlei dingen nariëp.

En toen arriveerde hij bij het eind van de gang en maakte daar de bocht. Plots vertraagde het beeld. Alsof hij van het ene op het andere moment een nieuw universum betrad.

Want zij stond er ook.

Niet de persoon voor wie hij hier was gekomen.

Maar die andere.

Diegene van wie hij had gehoopt, gesmeekt dat ze er niet zou zijn, daarnet in de auto nog, toen hij claxonnerend en tierend door het verkeer was gescheurd, bijna een fietser had aangerezen en bij minstens twee kruispunten het rode licht had genegeerd.

Zij was het. Onmiskenbaar.

Ze had zich voor de gesloten deur van kamer 235 opgesteld, als een portier die het pand moest bewaken. Het onheilspellend donkere grijs van haar jas en kapsel

stak scherp af tegen het wit van de muren. De omgeving en de mensen in zijn buurt vervaagden, waarbij zijn blikveld zich plots vernauwde tot haar, alsof zij tweeën de enigen waren in deze ruimte. De piepjes van de bewakingsapparatuur en het geluid van een ramme-lende maaltijdkar drongen plots nog maar gesmoord tot hem door.

Zij had hem nog niet opgemerkt. Ze was iets aan het zoeken in haar handtas, die hij herkende van de eerste keer dat ze elkaar hadden ontmoet. Ze bleef nog een paar tellen rommelen in haar tas toen ze plots zijn aanwezigheid leek te voelen. Ze richtte zich langzaam op en keerde haar blik naar hem.

Haar gezicht was een masker.